

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a sudcov JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci **žalobkyne: Ing. Ľ. J.**, bytom G., zastúpenej *JUDr. D. M., advokátom*, so sídlom H., proti **žalovanej: Vedúcej služobného úradu Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom vo S.**, zastúpenej *JUDr. I., advokátkou*, so sídlom Š., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 01/2008/01399-10 zo dňa 19.9.2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.11.2009, č. k. 3S/38/2008 - 36, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.11.2009, č. k. 3S/38/2008 - 36, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 20.11.2009, č. k. 3S/38/2008 - 36, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia č. 01/2008/01399-10 zo dňa 19.9.2008, ktorým žalovaná ako odvolací orgán podľa § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o štátnej službe“) s poukazom na § 138 ods. 6 uvedeného zákona zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie Vedúcej služobného úradu Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom vo S. č. 01/2007/00872-4/SÚ zo dňa 14.5.2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne z dôvodu nezaradenia odvolanej predstavenej dňom 15.5.2007, vydané podľa ustanovení § 31 ods. 4, § 39 ods. 1 písm. a) a § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na to, že preskúmanému rozhodnutiu predchádzalo rozhodnutie žalovanej zo dňa 5.3.2007 o odvolaní žalobkyne

z funkcie predstavenej podľa § 31 ods. 2 zákona o štátnej službe, a tiež na to, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.5.2007 bolo zrušené rozhodnutie žalovanej zo dňa 18.6.2007 v predmetnej veci pre nedostatočne zistený skutkový stav a pre nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov a táto jej bola vrátená na ďalšie konanie, a preto považoval za podstatné zistiť, či sa žalovaná náležite vysporiadala so splnením podmienok upravených v ustanovení § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe. Dospel k záveru, že žalovaná sa dôsledne riadila pokynmi krajského súdu a splnenie uvedených podmienok v potrebnom rozsahu skúmala, čo v rozhodnutí zrozumiteľným spôsobom aj odôvodnila, vychádzajúc zo systematizácie, z ktorej vyplynulo, že ku dňu 5.3.2007, kedy bola žalobkyňa odvolaná z funkcie predstavenej, ku dňu 14.5.2007, kedy bolo vydané napadnuté rozhodnutie, a ani ku dňu rozhodovania poradnou odvolacou komisiou (8.9.2008) nemal služobný úrad k dispozícii voľné štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a v tej istej funkcii, a keďže služobný úrad žiadnu inú možnosť zaradenia žalobkyne na miesto odvolanej predstavenej nemal, nemohol jej ponúknuť inú dohodu. Žalobnú námietku, že všetky miesta v štátnej správe neboli obsadené výberovým konaním, vyhodnotil krajský súd vo vzťahu k predmetu konania za bezpredmetnú. Za opodstatnenú nepovažoval ani námietku žalobkyne, že dňa 15.2.2007 bola účelovo do štátnej služby prijatá štátna zamestnankyňa na štátnozamestnanecké miesto, ktoré bolo dlhú dobu voľné, nakoľko k jeho obsadeniu došlo pred odvolaním žalobkyne a absentuje priama súvislosť medzi obsadením štátnozamestnaneckého miesta a skončením štátnozamestnaneckého pomeru so žalobkyňou. V súvislosti s poukazom žalobkyne na jej zaradenie po odvolaní z funkcie predstavenej ako odborný radca a v dôsledku toho na nemožnosť aplikácie ustanovenia § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe krajský súd upriamil pozornosť na to, že z ustanovenia § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe je zrejmé, že služobný úrad postupuje podľa tohto ustanovenia až po tom, čo bol predstavený z funkcie odvolaný, a preto mal za to, že prvostupňový správny orgán správne rozhodol, ak po tom, čo žalobkyňu ako odvolanú predstavenú nezaradil na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu a nedohodol sa s ňou inak, skončil štátnozamestnanecký pomer odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe. K námietke žalobkyne ohľadne procesných pochybení žalovanej (nesprávne poučenie pri vydaní rozhodnutia č. 01/2007/00420-2/SÚ zo dňa 9.5.2007 a jeho následná oprava listom zo dňa 14.5.2007) krajský súd uviedol, že tieto nemajú vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, nakoľko rozhodnutie č. 01/2007/00420-2/SÚ zo dňa 9.5.2007 nie je predmetom súdneho preskúmania a žalobkyňa ani nepodala proti nemu opravný prostriedok. K žalobkyňou namietanému postupu prvostupňového správneho orgánu, ktorý začal nové správne konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne upovedomením zo dňa 10.5.2007 po tom, čo bolo predchádzajúce rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. 01/2007/00420/SÚ zo dňa 5.3.2007 zrušené rozhodnutím žalovaného č. 01/2007/00420-2/SÚ zo dňa 9.5.2007 podľa § 138 ods. 6 a 7 zákona o štátnej službe, vyjadriac názor, že mal v správnom konaní pokračovať v zmysle § 138 ods. 7 zákona o štátnej službe, krajský súd konštatoval, že uvedeným postupom správneho orgánu síce došlo k pochybeniu, avšak v jeho dôsledku žalobkyňa nebola žiadnym spôsobom ukrátená na svojich právach ako účastníčka konania podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, práve naopak jej bolo umožnené, aby sa v správnom konaní postupovalo v úzkej súčinnosti s ňou, bola jej daná možnosť sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia, na základe čoho mohla účinne svoje práva a záujmy ďalej obhajovať a uplatniť svoje návrhy, čo jej v predchádzajúcom konaní umožnené nebolo. Výrok o trovách konania odôvodnil krajský súd poukazom na § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 1 písm. a) a f) O.s.p. navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovanej zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie a zároveň ju zaviazne na náhradu trov konania. Obsah odvolacích námietok v podstatnom rozsahu kopíruje žalobné dôvody. Žalobkyňa namietala najmä procesné pochybenie správneho orgánu z dôvodu nerešpektovania procesnej zásady litispendencie, ktorú žalovaná mala porušiť tým, že po zrušení prvostupňového rozhodnutia zo dňa 5.3.2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe rozhodnutím žalovanej zo dňa 9.5.2007 bolo upovedomením zo dňa 10.5.2007 začaté nové správne konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe. Poukázala na to, že pôvodné konanie vo veci skončenia jej štátnozamestnaneckého pomeru zostalo bez meritórneho rozhodnutia, pričom v oboch konaniach ide o rovnakého účastníka, totožný predmetom konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Vyjadrila názor, že porušením zásady litispendencie správnym orgánom došlo k porušeniu princípu právnej istoty ako aj procesnej ekonómie a k pripusteniu možnosti, aby v totožnej právnej veci bolo začatých viac konaní, ktoré mohli skončiť s rôznym výsledkom. Na podporu správnosti svojho právneho názoru poukázala na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. j. 6 As 62/2005-57 zo dňa 29.11.2006. Žalobkyňa nesúhlasila s názorom prvostupňového súdu o jej nesprávnom výklade ustanovení § 39 ods. 1 a § 40 ods. 2 zákona o štátnej službe. Poukazujúc na to, že v čase doručenia preskúmaného prvostupňového rozhodnutia už nevykonávala funkciu predstavenej, nakoľko z nej bola predtým odvolaná a po odvolaní bola zaradená ako odborný radca, opätovne prezentovala názor, že ustanovenie § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe už nebolo možné na jej prípad aplikovať, čo vyplýva aj z ustanovenia § 31 ods. 4 písm. a) zákona o štátnej službe, ktorý viaže jeho použitie iba pri odvolaní predstaveného, teda z jeho dikcie nevyplýva, že sa tak môže postupovať aj po odvolaní predstaveného z funkcie a jeho zaradení na inú funkciu (odborný radca) tak, ako sa to stalo v jej prípade. Konštatovala, že aj v prípade, ak by táto právna skutočnosť nenastala, musela by sa žalovaná náležite vysporiadať s tým, že nemá pre žalobkyňu iné miesto toho istého odboru a na tú istú funkciu, prípadne by sa musela so žalobkyňou dohodnúť inak, čo však neurobila. Napokon žalobkyňa namietala, že výroková časť prvostupňového rozhodnutia rieši iba prvý dôvod nezaradenia žalobkyne („služobný úrad takéto miesto nemá“) a nerieši druhý prípad jej nezaradenia („alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak“), pričom žalovaná sa v preskúmanom rozhodnutí zaoberala aj odôvodnením druhého dôvodu nezaradenia žalobkyne, rozhodla o novej veci, ktorá nebola predmetom prvostupňového konania, čím došlo k porušeniu zásady dvojinstančnosti správneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž 128/95).

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že žalobkyňa odôvodnila svoje odvolanie ustanovením § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p., avšak v celom obsahu odvolania sa nezmienila ani nenaznačila, k akej vade v postupe alebo v rozhodovaní krajského súdu malo dôjsť, ale poukázala na vady v konaní pred správnym orgánom, z čoho je zrejmé, že si nesprávne vyložila uvedené ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. Pokiaľ ide o ďalší odvolací dôvod uplatnený žalobkyňou podľa § 250 (správne má byť § 205) ods. 2 písm. f) O.s.p. týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia otázky litispendencie súdom prvého stupňa, žalovaná nesúhlasila s právnym názorom žalobkyne prezentovaným v odvolaní ohľadne tejto otázky majúc za to, že vady v konaní pred správnym orgánom by boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia len vtedy, ak by ukrátili žalobkyňu na jej právach a mali za následok nezákonnosť rozhodnutia. Poukázala na to, že žalobkyňa ani v žalobe ani

vo svojom odvolaní neuviedla, ako ňou tvrdená vada mohla a mala ovplyvniť zákonnosť rozhodnutia. Podľa názoru žalovanej argumentácia žalobkyne o tom, že prípadná formálna vada konania je dôvodom na zrušenie rozhodnutia bez ohľadu na to, či táto vada spôsobila ujmu na jej právach, je vo svetle zákonných a ústavných ustanovení nepresvedčivá a nemožno na ňu prihliadať. K žalobkyňou vytýkanému pochybeniu, ku ktorému došlo údajne rozhodnutím sp. zn. 01/2007/00420-2/SÚ zo dňa 9.5.2007, žalovaná uviedla, že toto rozhodnutie nebolo žalobkyňou napadnuté a nie je predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní. V súvislosti s namietaným nesprávnym posúdením postavenia žalobkyne po odvolaní z funkcie predstavenej žalovaná konštatovala, že záver žalobkyne ohľadne tejto otázky je v priamom rozpore s výslovným znením ustanovenia § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe, z ktorého vyplýva, že služobný pomer možno skončiť z dôvodu nezariadenia odvolaného predstaveného. Uviedla, že predstavený môže byť len štátny zamestnanec, ktorý je vymenovaný do stálej štátnej služby alebo nominovanej štátnej služby, ak zákon neustanoví inak. Poukázala na ustanovenie § 17 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe, z ktorého vyplýva, že rozhodnutie o vymenovaní do stálej štátnej služby obsahuje funkciu štátneho zamestnanca a podľa prílohy č. 1 zákona možno vymenovať štátneho zamestnanca do funkcie referent, samostatný referent, odborný referent, hlavný referent, radca, samostatný radca, odborný radca, hlavný radca, štátny radca, hlavný štátny radca, generálny štátny radca, z čoho je zrejmé, že predstavený nie je osobitnou funkciou štátneho zamestnanca, ale za predstaveného môže byť určený len ten štátny zamestnanec, ktorý je zaradený do jednej z týchto funkcií štátnej služby. Na základe uvedeného považovala žalovaná aj tento argument žalobkyne za nedôvodný a nemajúci oporu v zákone o štátnej službe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a s § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správny orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 39 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe štátnozamestnanecký pomer, ak tento zákon neustanovuje inak, sa skončí odvolaním zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 až 3.

Podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov: nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil nasledovné:

- rozhodnutím zo dňa 30.4.2004, č. 2004/01103/SÚ, bola žalobkyňa vymenovaná do štátnej služby, do funkcie odborný radca – predstavený – vedúci oddelenia hygieny životného prostredia,
- rozhodnutím zo dňa 5.3.2007, č. 01/2007/00419/SÚ, bola žalobkyňa dňom 5.3.2007 odvolaná z funkcie odborného radcu – predstavenej – vedúcej oddelenia hygieny životného prostredia; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.3.2007,
- dňa 5.3.2007 bol spísaný protokol z pohovoru so žalobkyňou o postupe pri ďalšom pracovnom uplatnení,
- rozhodnutím zo dňa 5.3.2007, č. 01/2007/00420/SÚ, bolo rozhodnuté o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe z dôvodu nezaradenia odvolaného predstaveného na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu,
- rozhodnutím zo dňa 9.5.2007, č. 01/2007/00420-2/SÚ, druhostupňový správny orgán **zrušil** podľa § 138 ods. 6 a 7 zákona o štátnej službe rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 5.3.2007, č. 01/2007/00420/SÚ,
- dňa 10.5.2007, č. 01/2007/00872-1 bolo vydané upovedomenie o začatí konania vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne,
- rozhodnutím zo dňa 14.5.2007, č. 01/2007/00872-4/SÚ, bolo rozhodnuté o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne z dôvodu nezaradenia odvolanej predstavenej,
- rozhodnutím zo dňa 18.6.2007, č. 01/2007/00872-8/SÚ, druhostupňový správny orgán odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil a odvolanie zamietol,
- Krajský súd v Prešove na základe žaloby podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. rozhodnutím zo dňa 30.5.2008, č. k. 2S/42/2007-39, s poukazom na § 250j ods. 2 písm. c) a d) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného druhostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- rozhodnutím zo dňa 19.9.2008, č. 01/2008/01399-10, druhostupňový správny orgán odvolanie žalobkyne zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil,
- žalobkyňa napadla druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu žalobou podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Z vyššie opísaného postupu rozhodovacej činnosti správneho orgánu v predmetnej veci vyplynulo, že konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne, ktoré bolo začaté na podnet správneho orgánu dňom 5.3.2007, keď tento orgán urobil voči

účastníkovi konania prvý úkon (pohovor so štátnou zamestnankyňou), bolo z dôvodu zrušenia prvostupňového rozhodnutia č. 01/2007/00420/SÚ zo dňa 5.3.2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne rozhodnutím odvolacieho orgánu č. 01/2007/00420-2/SÚ zo dňa 9.5.2007 bez vrátenia veci orgánu, ktorý prvostupňové rozhodnutie vydal, na nové konanie a rozhodnutie, právoplatne skončené; proti rozhodnutiu nebol podaný riadny ani mimoriadny opravný prostriedok, nebolo preskúmané mimo odvolacieho konania ani na základe žaloby v správnom súdnictve. Z dôvodu právoplatného skončenia konania neexistovala prekážka začatého konania, námietku litispendencie vyhodnotil preto odvolací súd za nedôvodnú. Na zjavné procesné pochybenia vyššie označeného druhostupňového rozhodnutia (neurčitosť výroku v časti uvedenia ustanovenia, nesprávne poučenie) vydaného v predchádzajúcom konaní, na ktoré poukazovala žalobkyňa v predmetnej žalobe a následne i v odvolaní, preto už nebolo možné v rámci súdneho prieskumu neskoršieho konania a rozhodnutia správneho orgánu prihliadnuť. Odvolaciemu súdu však nedá neuviesť, že v dôsledku pochybenia odvolacieho správneho orgánu, keď v rozhodnutí zo dňa 9.5.2007, ktorým zrušil prvostupňové rozhodnutie, nerozhodol zároveň o vrátení veci na rozhodnutie prvostupňovému orgánu, došlo na základe upovedomenia k opätovnému začatiu konania vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe. Je zrejme, že takýmto postupom sa správny orgán snažil odstrániť práve druhostupňovým správnym orgánom vytknuté nedostatky predchádzajúceho konania, týkajúce sa možného porušenia zásady úzkej súčinnosti správneho orgánu s účastníkom konania. Je však potrebné uviesť, že tieto vady postupu v konaní správneho orgánu nemali za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovanej. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že týmto postupom správneho orgánu nebola žalobkyňa žiadnym spôsobom ukrátená na svojich právach; naopak, prvostupňový správny orgán dal žalobkyňi ako účastníčke konania priestor na uplatňovanie a bránenie jej práv. Aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď. napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž 98-102/02, zverejnené pod č. R122/2003) vyplýva, že k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle ustanovenia § 250i ods. 3 O.s.p. môže viesť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia, a rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecné iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. V prejednávannej veci zo zisteného skutkového stavu je nepochybne zrejme, že vzhľadom na nemožnosť zaradenia žalobkyne ako odvolanej predstavenej na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3), ak sa štátny zamestnanec nedohodne so služobným úradom inak, tak ako to predpokladá § 31 ods. 4 zákona, nemôže mať opätovné zopakovanie procesu pre žalobkyňu iný, priaznivejší výsledok.

V rozsahu ďalších odvolacích námietok, ktoré sú zhodné s námietkami žalobnými, s ktorými sa prvostupňový súd detailne a správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, sa odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 250k ods. 1 vetu prvú O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že

žalobkyni ich náhradu nepriznal, pretože nebola v tomto konaní úspešná a žalovanej preto, že ich náhradu neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 26. januára 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth